

กำเนิดภาษาไทยลายสือไทย

นำเสนอเมื่อ : 27 ก.ค. 2552

กำเนิดภาษาไทย (ลายสือไทย)

ในอดีตนั้นภาษาและตัวหนังสือของคนไทยได้รับอิทธิพลมาจากมอญและขอม ซึ่งมีความเจริญมาจากชาติอื่นในสุวรรณภูมิ ต่อมาเมื่อพญามังรายหรือท้าวทวยทรงประกาศอิสรภาพจากขอม จึงเลิกใช้ขุนบประเพณีแบบขอม และเลิกใช้ภาษาขอมในทางราชการ เปลี่ยนเป็นภาษาไทยแทน แต่ยังคงเขียนด้วยภาษาขอมหวัด

ในปีพ.ศ.๑๘๒๖พญารามคำแหงมหาราชทรงประชุมนักปราชญ์ราชบัณฑิตร่วมกันประดิษฐ์

อักษรไทยขึ้น เรียกว่า ลายสือไทย

ด ก	อ ข	ฮ ช	ด ค	ต ท	ฆ ฆ	จ จ	ช ฉ	ซ ซ	ส ส
ฌ	ญ ญ	ฎ ฎ	ฏ ฏ	๒๐ ฐ	ฑ	ฒ ฒ	ณ ณ	ด ด	ต ต
ท ท	ธ ธ	ฬ ฬ	บ บ	ป ป	ผ ผ	ฝ ฝ	พ พ	ฟ ฟ	ภ ภ
ย ย	ร ร	ล ล	ว ว	ศ ศ	ษ ษ	ส ส	ห ห	ฬ ฬ	ฮ ฮ

รูปแบบลายสือไทย

ลักษณะของลายสือไทย

มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลายสือไทยต่างๆกัน บ้างก็ว่ามาจากอักษรปัลลวะ

อักษรมอญ

และอักษรขอม

ซึ่งพระองค์คงจะเอาเลือกเอาลักษณะของตัวอักษรที่สะดวกแก่การเขียนมากที่สุด มาดัดแปลงเป็นอักษรไทย ดังนี้

- รูปพยัญชนะส่วนใหญ่นั้นดัดแปลงมาจากอักษรขอม บางส่วนก็มาจากปัลลวะ และมอญ

- รูปสระนั้นดัดแปลงมาจากอักษรขอม มีครบทุกเสียงในภาษาไทย
- รูปวรรณยุกต์คิดขึ้นใหม่ทั้งหมด มี ๒ รูป คือ ไม้เอก และไม้โท
- ตัวเลขนั้นดัดแปลงมาจากตัวเลขขอม

คุณลักษณะพิเศษของลายสือไทย คือ

ความสูงต่ำของตัวอักษรนั้นเสมอกันและวางรูปพยัญชนะและสระทุกตัวไว้ในบรรทัดเดียวกัน ทำให้ไม่สับสนเปลืองเนื้อที่ รูปอักษรมีมากพอ รูปอักษรสวนมากเป็นเส้นเดียวกันตลอด ทำให้เขียนง่าย รวดเร็ว ไม่ต้องยกปากกา

การเปลี่ยนแปลงอักษรของพญารามคำแหง

ในรัชกาลพญาลิไท (พ.ศ. ๑๙๐๐)

การเขียนตัวอักษรมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายประการ เช่น

- รูปสระ อี อี อี อยู่บนพยัญชนะ อู อยู่ล่าง
- รูปสระ ไ โ โ สูงขึ้นเกินพยัญชนะ
- เริ่มใช้ไม้หันอากาศบ้าง แต่ยังไม่ใช้ทั่วไป
- ตัว ญ เขียนเช่นเดียวกับปัจจุบัน
- เพิ่มตัว ฤ ฎ

ต่อมาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. ๒๑๙๙ - ๒๒๓๑) ได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะอักษรและอักษรวิธี ดังนี้

- ใช้ไม้หันอากาศโดยทั่วไป
- สระเอีย ใช้เช่นเดียวกับปัจจุบัน ทั้งแบบมีตัวสะกด และไม่มีตัวสะกด
- สระอือ สระออ เมื่อไม่มีตัวสะกดใช้ อ เพียง

- สำหรับวรรณยุกต์นั้น สันนิษฐานว่ามีครบ ๔ รูป เช่นเดียวกับปัจจุบัน ดังหลักฐานที่ปรากฏหนังสือจินตามณีซึ่งแต่งในรัชกาลนี้

ที่มา : กุหลาบ มัลลิกามาส หนังสือวรรณกรรมไทย / ภาษาศยามคอทคอม